

481

1787. Διαθήκη ἐν Σίφῳ, ἀπὸ 26 Μαρτίου, ἐν 297, σ. 214–218. Τὰ ἐπ' αὐτῆς σχόλια, αὐτόθι, σ. 209–214.

«... τὴν ὁποῖαν παραγγέλλω διατασσόμενος, ἵνα, ἐὰν μὲ προσκαλέσῃ εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν ὁ Κύριος, ἐπιστατῇ καὶ ἐξουσιάζῃ μὲ πληρεξουσιότητα πάντα κινητὰ τῶν ὑπαρχόντων μας καὶ ἀκίνητα ἢ γυνή μου, ζωοτροφοῦσα καὶ παιδεύουσα τὰ παῖδιά μας, ἐν νοθεσίᾳ καὶ παιδείᾳ Κυρίου, πατὴρ καὶ μήτηρ εἰς αὐτὰ φαινομένη καὶ φρονίμως ἀναπληροῦσα τὸ ἐμὸν πᾶν ὑστέρημα· καὶ αὐτὰ πάλιν, πειθόμενα, νὰ ὑποτάσσωνται εἰς αὐτήν, ἐὰν θέλωσι τὴν εὐχὴν μου, διπλὸν τὸ σέβας καὶ τὴν ὑπακοὴν προσφέροντα, ὡσὰν μητέρα τους καὶ πατέρα. Ἡ ὁποία μήτηρ ἔχει, λαβοῦσα τὴν ἄδειαν παρ' ἐμοῦ, ὅταν εὐτάκτως καὶ εὐπειθῶς πολιτεύονται τὰ παῖδιά, νὰ τὰ προικίσῃ καὶ ὑπανδρεύσῃ, μὲ τὴν εὐχὴν μας, δίδουσα καθενὸς προῖκα τὴν διοριζομένην ἐνταῦθα καὶ κατεστρωμένην κατ' ὄνομα ἐν τῇ παρούσῃ μου διατάξει...».

482

1787. Ἐγκύκλιος, 25 Αὐγ., πΚ. Προκοπίου πρὸς τοὺς μητροπολίτας, «περὶ πιστῆς καὶ μετὰ προθυμίας ὑπακοῆς καὶ εὐπειθείας πρὸς τὴν κραταιὰν ταύτην βασιλείαν...», ἐν 147, σ. 101–103.

483

1788. Ἐγκύκλιος, ἀπὸ 1 Αὐγ., πΚ. Προκοπίου, πρὸς μητροπολίτας, περὶ ὑποταγῆς, ὑπακοῆς καὶ εὐπειθείας πρὸς τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν, ἐν 147, σ. 103–105.

484

1788. Βεράτιον ὑπὲρ μ. Θεσσαλονίκης Γερασίου, ἐν 165, σ. 78–84.

«... καὶ ἐπρόσταξα... ἔτι οἱ ἔχλι ὁρφιδες καὶ οἱ λοιποὶ, χωρὶς ἔμβροι σερίφι, νὰ μὴ πέρουν ἀπὸ τοὺς ρωμαίους τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ μοναστήρια, ὅπου εἶναι εἰς τοὺς ὑποκειμένους τόπους τοῦ μητροπολίτου ἔκπαλαι, καὶ τὰ μεριμέτια, ὅπου εἶναι κατὰ τὸ ἔκπαλαι μὲ ἄδειαν τοῦ νόμου, νὰ μὴν ἐμποδίζωνται ἀπὸ τινος καὶ μὲ μόνον πονηροῦ ἀπὸ μέρους τῶν ἔχλι ὁρφιδων, χωρὶς ἔμβροι σερίφι, νὰ μὴν ἐξετάζων καὶ νὰ ἐρευνοῦν τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ μοναστήρια, προξενοῦντες τοὺς ἐνόχλησιν. Καὶ ὅταν κανένας ἀπὸ τοὺς ραγιάδες ἤθελε νὰ ὑπανδρευθῇ ἢ νὰ χωρισθῇ τὴν γυναῖκα του, ἀπὸ τὸν μητροπολίτην καὶ τοὺς διωρισμένους τοῦ τόπου του βεκίλιδες, ἄλλος κανένας νὰ μὴν ἀνακατώνεται. Καὶ ὅταν κανένας καλόγηρος ἢ κοσμικὸς ἀποθάνουσι, ὅ,τι καὶ ἂν ἀφήσῃ, κατὰ τὸ αἶνί τους, εἰς τὸν ἀρχιερέα ἢ εἰς τὸν ἐπίτροπον, μὲ ρωμαίους μάρτυρας, νὰ γίνεται δεκτὸν εἰς τὴν κρίσιν καὶ νὰ εἰσακούεται. Καὶ ὅταν εἰς κανένα ἀπὸ τοὺς ἐπισκόπους, παπάδες καὶ καλογήρους καὶ καλογραίας καὶ ἡγουμένους, ἤθελε φανῇ κανένας σφάλμα ἐναντίον εἰς τὰ ἔθιμά τους, ὅταν παιδεύονται, κατὰ τὸ αἶνί τους, κανένας νὰ μὴν ἐμποδίζῃ οὔτε καὶ νὰ ἀνακατώνεται. Καὶ ὅταν τοὺς παπάδες ὅπου κάμνουν γάμους, ἐναντίον εἰς τὸ αἶνί τους, εἰς τοὺς κοσμι-

